

[Albrechtsen]

regeringen på rentefradragsområdet allerede har brudt skatteforliget. Det er hævet over enhver tvivl. Det, regeringen har fremlagt, er et brud på skatteforliget lige netop på det område, som er nævnt i VS-dagsordenen, nemlig rentefradraget.

Derfor er efter min opfattelse vejen umiddelbart banet for, at VS, SF og Socialdemokratiet kan gå i gang med i fællesskab at udarbejde en ordentlig rentefradragsreform til forskel fra det kludder, regeringen har fremlagt. Jeg hæftede mig meget ved, at det ikke var indholdet i VS-dagsordenen, men netop spørgsmålet om denne fortolkning af skatteforliget, som var årsag til, at Socialdemokratiet i denne omgang vil undlade at stemme. Det synes jeg var et meget positivt signal.

Endvidere vil jeg gerne sige tak til hr. Gert Petersen, der tilkendegav, at han ville stemme for VS' dagsorden. Jeg kan samtidig tilkendegive, at VS vil stemme for SFs dagsorden. Vi har nemlig ikke det problem, som det viser sig at de borgerlige har med den dagsorden, for hr. Gert Petersen understregede så klart i sit indlæg, at nogle af de instrumenter, VS har peget på i sin dagsorden, netop er instrumenter til at sikre, at det er den bedst stillede tredjedel af befolkningen, som kommer til at betale for indgrebet, og det, vi bad om at få præciseret fra SFs side, var netop, hvem der skal betale og hvordan. Det spørgsmål er vi kommet meget nærmere i løbet af debatten, og derfor stemmer vi naturligvis for SFs dagsorden. Fortsætter det på den måde, synes jeg nok, det ser lyst ud for samarbejdet mellem de tre partier.

Til slut en bemærkning om statsministerens syn på sygehusproblemerne, som jeg var inde på i mit første indlæg. Jeg hæftede mig meget ved, at statsministeren nu her til sidst virkelig tog sygehusproblemerne alvorligt, medens statsministeren i sin åbningstale helt bagatelliserede problemerne og endog påstod, at man kunne løse ventelisteproblemerne inden for de eksisterende rammer. Men så må jeg slutte med at sige, at det kan være, det er med statsministerens bemærkning på sygehusområdet, ligesom det var med hr. Erhard Jakobsens bemærkning om fattigdommen, at man måske nok har erkendt, at der er fattigdom, måske nok har erkendt, at der er vældige problemer på sygehusene, men ikke er rede til at gøre noget ved det.

Tinning (VS):

Det er flygtningene nok en gang. Jeg vil gerne sige statsministeren tak for svaret. Jeg forstod, at statsministeren ikke ville gå i detaljer med spørgsmålet. Det synes jeg der er mange gode grunde til. En af dem er selve lovforslaget. Justitsministeren har jo problemer med de mange svenskere, der står ved grænsen og søger asyl. Jeg kan godt forstå, at statsministeren ikke vil kommentere det.

Justitsministeren har også en beroligende bemærkning om, at hvis man tager direkte fra Teheran til København, kan man blive i landet. Jeg forstår også godt, at statsministeren ikke vil kommentere det, al den stund flyverne fra Teheran enten går til Wien i Østrig eller Frankfurt i Vesttyskland og der altså slet ikke er nogen til Danmark. Derfor er det klart, at statsministeren ikke vil gå i detaljer; det synes jeg er i orden. Det er jo trods alt også en statsministers hovedopgave at beskæftige sig med hovedlinjerne og ikke forfalde til småpillerier.

Men nu kan det jo være, at statsministeren slet ikke kommer i morgen under diskussionen af udlændingeloven, fordi statsministeren skal sidde og lege med sin regnestok eller noget andet, og jeg vil derfor bede statsministeren komme med et par svar nu.

Statsministeren siger i sin åbningstale meget rigtigt: regeringen mener ikke, vi har mulighed for at sørge for modtagelsen af så mange flygtninge på en forsvarlig måde. Det er statsministerens problem. Hvad gør man i en sådan situation? Man kan gøre to ting. Den ene er at sige: vi kan ikke modtage så mange, derfor er vi nødt til at lukke grænsen; det er i praksis det, regeringens lovforslag handler om.

Den anden mulighed er, at statsministeren kunne sige: jeg stiller mig i spidsen, jeg går forrest. Jeg siger til den danske befolkning: jeg - min regering og regeringspartiernes medlemmer - vi mener selvfølgelig, at Danmark er så rigt et land, at vi skal påtage os løsningen af den del af det verdensomspændende flygtningeproblem, som vi med rimelighed kan betegne som vores andel. Statsministeren kunne på den måde sætte sig i spidsen for en folkebevægelse, og han ville opdage en grobund, en opbakning bag sig, som han ikke har mødt magen til længe. Det kunne statsministeren gøre.